

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-06-21900 כהן ואח' נ/ מועצה איזורית מטה בנימין ואח'

בפני כב' השופט עבאס עאסי

התובע

1. אביה כהן
2. חיה שרה כהן
3. משה כהן
- ע"י ב"כ עוה"ד ד. גנסיין ואח'

נגד

הנתבע

1. הוועד המקומי מצפה ידיחו
2. מועצה איזורית מטה בנימין
3. הראל חבי לביטוח בע"מ
- ע"י ב"כ עוה"ד בלטר, גוט, אלוני ושות'
4. היפראקטיבי טיולי אופניים אתגריים לקבוצות
- ע"י ב"כ עוה"ד אריה כרמלי ואח'

פסק דין

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20

תביעה לפיצויים בגין נזקי גוף על פי פקודת הנזיקין [נוסח חדש].

רקע כללי

1. התובע 1 (להלן: "התובע") יליד 1992, נפגע ביום 2/10/2007 כאשר השתתף בטיול אופניים אשר אורגן ע"י הנתבעים 1-2 (להלן: "הרשות"). תוך כדי רכיבתו על האופניים במהלך הטיול, השתחרר הגלגל הקדמי של האופניים, והתובע נפל ונחבל בעיקר בראשו ובפניו.

הנתבעים 2 ו-3 הינם הוריו של התובע.

הנתבעת 3 הינה חברה לביטוח בע"מ אשר ביטחה את הנתבעים 1-2 בגין האירוע נשוא התביעה בעת התאונה.

הנתבעת 4 (להלן: "היפראקטיבי") הינה חברה שעוסקת בארגון ואספקת ציוד ומידע לטיולי שטח באופני תרים בכל רחבי הארץ, והיא אשר הוציאה לפועל את טיול האופניים נשוא התביעה.

הצדדים חלוקים בשאלת האחריות ושיעור הנזק.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 21900-06-10 כהן ואח' נ' מועצה איזורית מטה בנימין ואח'

טענות הצדדים

- 1
2. לטענת התובע, הנתבעים לא דאגו לכך שהאופניים שסופקו יהיו תקינים ולא יהוו סכנה למשתמשים בהם, ולא בדקו את תקינות האופניים באופן שהיה מונע את התרחשות התאונה; הנתבעים הפרו את הוראות הדין המיועדות לשמור על בטיחותם ורווחתם של משתתפי הטיול, שהיו רובם ככולם ילדים בגילאי העשרה, אשר מידת האחראיות עליהם צריכה להיות גבוהה; הנתבעים התרשלו בכך שלא חננו את התובע ושאר משתתפי הטיול לרכוב בוהירות כפולה ומכופלת בעת ירידה תלולה ואף לרדת כליל מהאופניים באופן שיכול היה למנוע את התאונה; הנתבעים התרשלו בכך שלא נקטו באמצעי זהירות מספקים על מנת לשמור על ביטחון משתתפי הטיול.
- 10
- התובע ממשיך וטוען כי, הוא לא ידע ולא יכול היה לדעת מה היו הנסיבות שגרמו לתאונה ולנוק שנגרם לו, וכי והאירוע מתיישב יותר עם המסקנה שהנתבעים לא נקטו זהירות סבירה מאשר עם המסקנה שנקטו זהירות סבירה; בנסיבות אלה חל הכלל בדבר "הדבר מדבר בעדו", בהתאם לסעיף 41 לפקודת החיקין.
- 15
3. לטענת הרשות, בנסיבות המקרה אין מדובר באירוע אשר לא ניתן היה לצפות ו/או בסיכון טבעי סביר ורגיל; בכל מקרה, אין כל מקום להטיל אחריות על הרשות ודין התביעה נגדה להידחות;
- 18
- 19
- לחלופין, יש להטיל אחריות על היפראקטיבי אשר הוציאה וליוותה את הטיול, סיפקה את האופניים, והייתה צריכה לוודא שהיא מעמידה לרשות המשתתפים אופניים תקינים, עם תיבורים חזקים ומחוזקים, ולמנוע מצב שבו גלגלים משתחררים בעת רכיבה בשטח, וכן הייתה צריכה לוודא שהרוכבים מקפידים על הוראות הבטיחות.
- 24
- 25
- הרשות אף טוענת כי יש להטיל על התובע אשם תורם משמעותי, שכן בכל מקרה היה עליו להיזהר בעת הרכיבה על האופניים, לרכוב בוהירות ובאיטיות, בפרט בירידה.
- 27
- 28
4. לטענת היפראקטיבי, נפילת התובע אירעו עקב גומה באדמה. מכאן, שגם אם הגלגל לא היה משתחרר מהאופניים בשל הגומה הגדולה, כך או כך התובע היה נופל מאופניו; הרשות היא שהזמינה את הטיול ובחירת המסלול נעשתה על ידה, ולכן האחראיות מוטלת עליה; הרשות, בתור מזמינת ומארגנת הטיול, הייתה צריכה לוודא

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 21900-06-10 כהן ואח' ג' מועצה איזורית מטה בנימין ואח'

1 כי מסלול הטיול יהיה נקי ממוכשולים וממפגעים ויהיה מתאים לנערים; היא לא
2 התייעצה עם היפראקטיבי לגבי המסלול; כל תפקידה של היפראקטיבי היה להוציא
3 טיול שנקבע על ידי הרשות בהתייעצות עם חברת אופניים אחרת; היה על הרשות
4 לדאוג למספר מדריכים מטעמה שיתלוו לטיול כדי לשמור על התנהגות החניכים; גם
5 אם התאונה אירעה עקב השתחררות הגלגל, הרי מדובר באירוע בלתי סביר
6 שהנתבעת לא הייתה יכולה למנוע, ולא הייתה יכולה לצפות אותו מראש, ואין הדבר
7 מעיד על פגם כלשהו באופניים; היפראקטיבי נקטה בכל אמצעי הזהירות הנדרשים,
8 העבירה תדריך מפורט, סיפקה אמצעי מיגון כגון קסדה; ושיתפה שני מדריכים
9 מטעמה.

10

11 לחלופין, נטען על ידי היפראקטיבי כי יש להטיל אשם תורם משמעותי על התובע,
12 שכן השתחררות הגלגל הייתה כתוצאה מהיתקלות בגומה במסלול, עקב התנהגות
13 התובע שרכב בצורה מסוכנת, מהירה בעת ירידה, ובניגוד להוראות הבטיחות שניתנו
14 לו.

15

16

אחריות הרשות

17 5. בנסיבות העניין, לאחר שנתתי את דעתי למכלול תומר הראיות ולטענות הצדדים,
18 הגעתי לכלל מסקנה כי בנסיבות המקרה אין מקום להטיל אחריות על הרשות בגין
19 התאונה ופגיעתו של התובע.

20

21 6. מתומר הראיות עולה כי הרשות לא הפרה את חובת הזהירות החלה עליה כלפי
22 התובע.

23

24 כאמור, הרשות היא זו שיוזמה וארגנה את הטיול. בעדותו של יוני קונפורטי (להלן:
25 "קונפורטי"), העד מטעם הרשות, הוא מסר כי מולאו כל הנחלים הנדרשים להוצאת
26 הטיול לפועל; נתקבלו אישורי החורים, אושר מסלול הטיול ותכנית הטיול, לרבות
27 האוכל, שתיה, כובעים וכל מה שצריך; בנוסף התקבל אישור של מוקד טבע.

28

29 קונפורטי אף העיד כי למרות שעל פי תנאי אישור הטיול הייתה חובה לשתף מגיש
30 עזרה ראשונה אחד (מע"ר), הרשות שיתפה שני מע"רים: הוא ועוד מע"רית נוספת
31 (עמ' 35 לפרוטוקול, ש' 14-7). העדים מטעם כל הצדדים העידו כי היו לפחות 2
32 מדריכים מטעם הרשות.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-06-21900 כהן ואח' נ' מועצה איזורית מטה בנימין ואח'

- 1
- 2 קונפורטי אף העיד כי, כשבוע לפני הטיול נמסר דף מפורט על הטיול והדרישות
- 3 מהמשתתפים, כולל כובע, מים, נעליים סגורות, ולפני היציאה והעליה לאוטובוס
- 4 חועבר תדריך בעל פה (עמ' 36 לפרוטוקול, ש' 1-7).
- 5
- 6 עוד נמסר על ידי קונפורטי כי, המסלול הומלץ ע"י חברת אופניים מוכרת (ראו: עמ'
- 7 35, ש' 16-18, וכך עמ' 43, ש' 1-2).
- 8
- 9 7. גם העד מטעם היפראקטיבי, מר בן עמי רון (להלן: "רון") מסר בסעיף 4 לתצהירו
- 10 כי: "מסלול הטיול הוא מסלול קל, דרך רחבה ונוחה ומתאים לכל הגילאים...".
- 11
- 12 בעדותו מסר רון כי אמנם מסלול הטיול לא נבחר על ידו, אבל היו לו כל פרטי
- 13 המסלול (עמ' 53 לפרוטוקול, ש' 25-27); מר רון אף אישר כי מדובר במסלול
- 14 המתאים לטיולי אופניים (עמ' 54, ש' 16-23).
- 15
- 16 8. בנסיבות אלה, סבורני כי הרשות נקטה בכל אמצעי הזהירות הסבירים המצופים
- 17 ממנה, כמי שיזמח וארגנה את הטיול.
- 18
- 19 9. זאת ועוד, מחומר הראיות עולה כי אין מחלוקת שחברת היפראקטיבי הינה חברה
- 20 ותיקה, בעלת ניסיון רב בארגון והוצאה לפועל של טיולי אופניים בשטח. רון, העד
- 21 מטעם היפראקטיבי, שהוא גם הבעלים והמנכ"ל שלה, מסר בעדותו כי: "החברה
- 22 עוסקת בתחום מזה 10 שנים, החל משנת 2000" (ראו עמ' 47 לפרוטוקול, ש' 12-
- 23 16 ועמ' 52, ש' 31-32).
- 24
- 25 בנסיבות אלה, הרי שאין מקום להטיל אחריות על הרשות בגין פעולותיה של
- 26 היפראקטיבי, שכן, על פי הספיקה "חובת הזהירות הקונקרטית עניינה נקיטה של
- 27 אמצעי זהירות סבירים. לעתים אין לך אמצעי זהירות טוב יותר מהעברת ההפעלה
- 28 לידין של אדם מיומן. על-כן, עשוי תופס במקרקעין או במטלטלין לצאת ידי חובתו כלפי
- 29 מבקר... על-ידי מינוי קבלן עצמאי מומחה... (פרשת ועקנין [3], בעמ' 131. עוד ראו: א'
- 30 ברק "אחריות למעשי הזולת" דיני הנדיקין – תורת הנדיקין הכללית [84], בעמ' 469).
- 31 (ע"א 7130/01 טולל בונה בניין וחשודות בע"מ נגד תנעמי, פ"ד נח(1), 1(2003)).
- 32

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-06-21900 כהן ואח' נ' מועצה איזורית מטה בנימין ואח'

אחריותה של היפראקטיבי

- 1
- 2 10. בנסיבות העניין, לאחר שנתתי את דעתי לטענות הצדדים ולחומר הראיות, הגעתי
- 3 למסקנה כי היפראקטיבי נושאת באחריות בגין פגיעתו של התובע בתאונה.
- 4
- 5 11. כאמור, אין מחלוקת שהגלגל הקדמי באופניים עליהם רכב התובע השתחרר בעת
- 6 קרות התאונה.
- 7
- 8 בתצהירו מסר העד מטעם היפראקטיבי, רון, בסעיף 14: "עדיין לא ברור לי כיצד
- 9 הגלגל השתחרר. לדעתי הוא שוחרר במזיד על ידי אחד מהתלמידים".
- 10
- 11 רון ממשיך ומסר בסעיף 15 לתצהירו כי: "יודגש, כי אירוע הנפילה היה בעת
- 12 שהתובע רכב מאחורי, ולכן לא ראיתי את הנפילה ונסיבותיה".
- 13
- 14 במהלך עדותו במשפט, נמסר על ידי רון בי, קיים באופניים מנגנון מיוחד אשר מונע
- 15 את השתחררות הגלגל, שלא אמור להשתחרר וליפול גם אם מישוה שחרר אותו
- 16 בכוונה (ראו: עמ' 51 לפרוטוקול, שי 21-27); רון חוסיף כי הוא לא יודע איך הגלגל
- 17 השתחרר (עמ' 51, שי 21-30); רון גם חזר ומסר בעדותו כי מסלול הטיול הינו מסלול
- 18 קל, אשר מתאים לטיול אופניים.
- 19
- 20 12. התובע מסר בעדותו כי, התאונה אירעה בעת ירידה כאשר הוא לא נהג במהירות
- 21 (ראו: עמ' 8 לפרוטוקול, שי 13 ועמ' 12, שי 27-33).
- 22
- 23 בעדותו של איתאל בן חמו, עד מטעם התובע (להלן: "איתאל"), אשר השתתף
- 24 בטיול, הוא מסר כי הוא רכב לפני התובע ורון רכב לפניו; לאחר התאונה הוא ראה כי
- 25 גלגל האופניים שעליהם רכב התובע השתחרר ממקומו (ראו: עמ' 17, שי 1-4).
- 26 איתאל אף מסר בעדותו כי התובע לא התפרע (עמ' 18, שי 31-32).
- 27
- 28 גם בר יונס (להלן: "יונס"), עד מטעם התובע, מסר בעדותו כי הוא רכב בטיול לפני
- 29 התובע (עמ' 24, שי 8-9); הוא ראה את גלגל האופניים של התובע מתנתק והתובע
- 30 נופל (עמ' 24 לפרוטוקול, שי 11-12); הייתה אמנם גומה במסלול, אך לא משהו רציני
- 31 (עמ' 24, שי 20-24); המסלול היה מסודר (עמ' 27, שי 4 ושי 13-14).
- 32

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-06-21900 כהן ואח' נ' מועצה איזורית מטה בנימין ואח'

- 1 בר יונס אף העיד כי, גם הגלגל באופניים שלו השתחרר והוא דאג לתקן אותו בעצמו
2 (עמ' 27 לפרוטוקול, שי 20-21, ועמ' 29, שי 9-10).
- 3
- 4 עוד נמסר על ידי בר יונס כי, התובע לא התפרע (עמ' 28, שי 10), וכי הוא לא זוכר
5 שחתובע עשה וילי (עמ' 28, שי 20-25).
- 6
- 7 גם העד קונפורטי, מטעם הרשות, מסר בעדותו כי, התנהגות המשתתפים לא חרגה
8 מהרגיל (עמ' 37, שי 8-9); לא היה משחו חריג בהתנהגות התובע (עמ' 37, שי 10-11);
9 התובע היה מהילדים הטובים (עמ' 42, שי 4-7); נהג בצורה רגילה (עמ' 42, שי 23-
10 25); התובע ילד טוב (עמ' 44, שי 26-27); התאונה אירעה בירידה במהירות מתאימה
11 לירידה (עמ' 42, שי 11 ו-15).
- 12
- 13.13. בנסיבות אלה, סבורני כי המסקנה הסבירה ביותר, שיכולה להתקבל לנוכח העדויות
14 שהובאו לעיל היא, כי השתחררות הגלגל הקדמי נבעה מפגם באופניים ולא עקב
15 התנהגות מופרעת מצד התובע, או תנאי שטח קשים במיוחד, כמו הגומה למשל.
- 16
- 17 הדברים מקבלים חיזוק לנוכח דבריו של רון במהלך עדותו שלפיהם, הוא מחזיק
18 בסוגים שונים של אופניים, ישנים וחדשים, ולצורך הטיול הזה הוא הביא אופניים
19 באיכות בינונית (ראו: עמ' 56 – 57).
- 20
- 21 דומה שאין חולק כי אספקת אופניים פגומים לנערים לטיול אופניים במסלול שטח
22 אתגרי, מחווה נועשה רשלני מצד היפראקטיבי.

אשם תורם

- 24
- 25.14. בנסיבות העניין, לנוכח הקביעות לעיל, סבורני כי אין מקום להטיל אשם תורם על
26 התובע.
- 27
- 28 כאמור, מחומר הראיות כפי שהובא לעיל, עולה כי התובע התנהג בצורה סבירה ונהג
29 במהירות סבירה (ראו: עדות של מר קונפורטי, אית'אל, ויונס שפורטו לעיל).
- 30
- 31 מעדויות העדים עולה כי התובע לא היה הרוכב הראשון בטור, אלא היו לפניו רוכבים
32 נוספים, לרבות אית'אל ורון, דבר שמעיד על כך שמהירותו של התובע לא חרגה

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-06-21900 כהן ואח' נ' מועצה איזורית מטה בנימין ואח'

- 1 מהמהירות המקובלת בטור, והוא לא היה הראשון והמהיר ביותר בין הרוכבים
 2 (ראו: עדותו של יונס בעמ' 24, שי 8-9); יונס אף העיד כי נסיעתו של התובע היתה
 3 סבירה לירידה (עמ' 24, שי 26), וכי התובע לא התפרע (עמ' 28, שי 20).
 4
 5 ראו גם עדותו של איתאל שמסר כי הוא נסע לפני התובע (עמ' 16, שי 29-30); וכי
 6 הון נסע לפניו (עמ' 16, שי 29-33), וכי התובע לא התפרע (עמ' 18, שי 31-32).
 7
 8 כאמור, גם קונפורטי מסר בעדותו כי לא מצא משהו חריג בהתנהגותו של התובע
 9 (עמ' 37, שי 10-11); התובע היה מהילדים הטובים (עמ' 42, שי 4-7), נהג בצורה רגילה
 10 (עמ' 42, שי 23-25); התאונה אירעה בירידה במהירות מותאימה לירידה (עמ' 42, שי
 11 11-15).
 12
 13 15. אינני מקבל את גרסתו של הון, העד מטעם חיפראקטיבי, שלפיה התובע ונערים
 14 נוספים לקחו אופניים בלי רשות, עקפו אותו בנסיעה בניגוד לתדריך ורכבו במהירות.
 15
 16 ראשית, מדובר בעדות יחידה מול מספר עדויות מטעם התובע והרשות, כמפורט
 17 לעיל. שנית, עדותו של הון אינה מתיישבת עם העובדה שהוא היה כל הזמן בראש
 18 הטור, והקביעה לעיל שלפיה היו רוכבים נוספים לפני התובע.
 19
 20 כך גם לא נמצא בסיס לעדותו של הון שלפיה, במהלך הטיול קונפורטי כעס על
 21 התנהגות הנערים ועזב את המסלול. טענה זו הוכחשה על ידי כל העדים מטעם
 22 התובע ועל ידי קונפורטי (ראו: עדותו של איתאל בעמ' 19, שי 15-17; עדותו של
 23 יונס בעמ' 28, שי 27-28; עדותו של יוני קונפורטי, עמ' 41, שי 29-32 ועמ' 44, שי 10-
 24 14).
 25
 26 זאת ועוד, במהלך עדותו של הון התגלתה סתירה עם הדברים שמסר בתצהירו, שכן
 27 בסעיף 13 לתצהירו מסר הון כי לאחר שקונפורטי עזב את המסלול ולא חזר,
 28 המדריכה הנוספת מטעם הרשות אישרה להמשיך את הטיול בלעדיו; ואולם במהלך
 29 עדותו מסר הון שהטיול נמשך רק לאחר חזרתו של קונפורטי משום שאי-אפשר היה
 30 להמשיך בלעדיו (עמ' 50 לפרוטוקול, שי 8-9).
 31

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-06-21900 כהן ואח' ג' מועצה איזורית מטה בנימין ואח'

16. בנסיבות אלה, לנוכח הקביעה כי התאונה אירעה כתוצאה מפגם באופניים, שגרם
 2 להשתחררות הגלגל הקדמי, וכי לא הוכח אשם מצד התובע שתרם להתרחשות
 3 התאונה, הרי שאין מקום להטיל אשם תורם על התובע.
 4

שיעור הפיצויים

הנכות הרפואית

17. התובע הגיש חוות דעת רפואית מטעמו בתחום הכירורגיה הפלסטית הערוכה ע"י
 8 די"ר יעקב גולן. בחוות דעתו מציין די"ר גולן, כי לאחר פגיעתו פונה התובע לבי"ח
 9 הדסה עין כרם, שם הוא נבדק ע"י רופאים במח' הפלסטית, פה ולסת ונירולוגיה;
 10 בבדיקתו נמצאו חתכים רבים ופגיעות בקרקפת, בפנים, בלשון, בפה, וכן שפשופים
 11 וכאבים בכתף ובברך השמאלית; הפצעים נוקו ונתפרו בחדר המיון, התובע קיבל
 12 חיסון נגד טטנוס וטיפול אנטיביוטי ונשלח לביתו לאחר השגחה.
 13

14 בבדיקתו מציין די"ר גולן כי נמצאו: צלקת מעוקלת בגודל 10 X 1 ס"מ בקרקפת
 15 בחלק הפרונטלי השמאלי, צלקת לא סדירה מורמת בגודל 4.5 X 1 ס"מ במצח
 16 שמאל, צלקת בגודל 1 X 0.2 ס"מ ברכה השמאלית, צלקת עדינה בגודל 1 X 0.1 ס"מ
 17 באזור הנחיר, א-סימטריה קלה בלשון.
 18

19 בסיכום חוות דעתו מציין די"ר גולן כי, מצב הצלקות סופי ואין לצפות לשינוי בעתיד;
 20 הצלקות מהוות הפרעה אסתטית ניכרת בעיקר אצל נער צעיר שמראהו החיצוני
 21 חשוב לו במיוחד; ניתן לשפר במידה קלה את מצב הצלקות על ידי התערבות
 22 כירורגית בעלות של 15,000 ₪.
 23

24 די"ר גולן מעריך את נכותו הצמיתה של התובע בשיעור 10% בגין הצלקות לפי סעיף
 25 (2/75) לתוספת לתקנות הבטוח הלאומי.
 26

27 די"ר גולן מוסיף כי לאור גילו הצעיר של התובע, הוא מציע להעלות את שיעור הנכות
 28 ב-50% נוספים ולקבוע לו נכות צמיתה בשיעור 15%.
 29

18. גם הנתבעת הגישה חוות דעת רפואית מטעמה, ערוכה ע"י פרופי מנחם וכסלר. פרופי
 30 וכסלר מציין בחוות דעתו כי נמצאה צלקת בקרקפת שממנה מסתעפת צלקת נוספת;
 31 הצלקת בצבע העור, חסרת שיער, לא רגישה למגע; במרכז המצח קיימת צלקת
 32

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-06-21900 כהן ואח' נ' מועצה איזורית מטה בנימין ואח'

- 1 כוכבית, מורמת, אדמדמה, בצבע העור שמסביב ועם רגישות קלה למגע; צלקת בגבה
 2 השמאלית כמעט ואינה נראית; צלקת בגבול כנף האף משמאל בהירה, דומה בצבעה
 3 לצבע העור שמסביב עם שינוי קל ביותר של כנף האף משמאל; בתוך האף משמאל
 4 בשקע שבין רכב השיניים והחלק הפנימי של הלשון צלקת בגודל 0.5×2 ס"מ,
 5 מורמת במידה קלה; צלקת מעל ברך שמאל דומה בצבעה לצבע העור שמסביב, לא
 6 רגישה למגע.
 7
 8 בסיכום חוות דעתו מעריך פרופי וכסלר את נכותו של התובע בשיעור 7% בגין
 9 הצלקות בקרקפת, הפנים והפה לפי סעיף 75(2)(ב) לתוספת לתקנות ו-0.5% בגין
 10 הצלקת בברך שמאל לפי סעיף 75(1)(ב) לתקנות, סה"כ 7.5% נכות צמיתה.
 11
 12 19. המומחים מטעם הצדדים לא נחקרו על חוות דעתם. בנסיבות העניין, בשים לב
 13 לאמור בחוות דעת המומחים לרבות, תיאור הצלקות על ידם, סבורני כי סביר
 14 להעמיד את נכותו הרפואית של התובע על 10%.
 15
 16 אינני רואה מקום להגדלת הנכות שנקבעה ע"י ד"ר גולן, המומחה מטעם התובע,
 17 בשל היות התובע צעיר, שכן, אין הדבר מהווה מרכיב בקביעת הנכות הרפואית; ככל
 18 שהמומחה התכוון לנכות התפקודית, הרי הדבר נתון לשיקול דעתו והכרעתו של בית
 19 המשפט.
 20
 21 זאת ועוד, לא ניתן להתייחס לתוספת נכות זו כנכות צמיתה, שכן הנכות נקבעה בשל
 22 צעירותו של התובע, והרי התובע לא יישאר צעיר כל חייו, ולכן גם תוספת הנכות לא
 23 תדבק בתובע בכל חייו.
 24
 25 **הפסדי שכר וגריעה מכושף השתכרות**
 26 **בסיס השכר**
 27 20. כאמור, התובע יליד 1992, בעת התאונה היה תלמיד תיכון בן 15. מחומר הראיות
 28 עולה כי התובע התגייס לצה"ל ביום 31/7/2011 בפרופיל 97 וצפוי להשתחרר בשנת
 29 2014.
 30
 31 בנסיבות אלה, מקובלת עלי טענת התובע שלפיה יש לייחס לתובע בסיס שכר לפי
 32 השכר הממוצע כמקובל אצל קטינים וצעירים שנמצאים בתחילת דרכם המקצועית

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-06-21900 כהן ואח' נ' מועצה איזורית מטה בנימין ואח'

1 (השור: ע"א 10064/02 רים אבו חנה נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ, פד"י ס (3) 13, 14)
 2 ; ע"א 3375/99 אקסלרד נ' צור שמיר חברה לביטוח בע"מ פד"י נד (4) 450.
 3
 4 יוצא, אפוא, שיש לקבוע לתובע בסיס שכר על פי השכר הממוצע במשק כנטען על ידו
 5 בסך 8,950 ₪ במעוגל.
 6

הנכות התפקודית

8 21. בנסיבות העניין, בשים לב לעובדה שנכותו של התובע הינה פלסטית, שעל פי
 9 הפסיקה, ברגיל, אינה אמורה לגרום לגריעה תפקודית; ואולם בשים לב להיקף
 10 הצלקות, תיאורן ומיקומן, סבורני כי סביר בנסיבות המקרה לפסוק לתובע סכום
 11 גלובלי בגין גריעה מכושר ההשתכרות בסך של 89,000 ₪. סכום זה משקלל שלישי
 12 מחישוב אקטוארי לפי נכות 10%, שכר ממוצע במשק בסך 8,950 ₪, ומקדם היוון
 13 מתאים עד גיל 67.
 14

כאב וסבל

16 22. בנסיבות העניין, בשים לב לאופי פגיעתו של התובע, זמן החלמתו והטיפולים שקיבל
 17 בעקבותיה, ושיעור הנכות הצמיתה שנותרה לו עקב פגיעתו, סבורני כי סביר לפסוק
 18 לתובע בגין כאב וסבל סך של 40,000 ₪, נכון להיום.
 19

עזרת הזולת

21 23. לטענת התובע, הוריו היו סמוכים למיטתו וסעדו אותו במשך כשבועיים לאחר
 22 התאונה, והוא עותר לפיצוי בגין עזרתם לעבר בסך של 10,000 ₪. ובגין העתיד סך
 23 של 20,000 ₪.
 24

25 בנסיבות העניין, לא הובאו ראיות קבילות מספקות מטעם התובעים בהקשר זה. עם
 26 זאת, בשים לב לאופי פגיעתו של התובע וזמן החלמתו, סבורני כי סביר לפסוק לו
 27 בגין עזרת הזולת סך של 5,000 ₪.
 28

הוצאות

30 24. התובע עותר לפיצוי בגין הוצאות רפואיות ונסיעות לטיפולים, לרבות טיפולי שיניים
 31 בסך של 80,000 ₪. גם בראש נזק זה לא הוצגו ראיות קבילות. עם זאת, בנסיבות
 32 העניין, סבורני כי סביר לפסוק לתובע סך גלובלי של 5,000 ₪ בגין הוצאות.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 21900-06-10 כהן ואח' נ' מועצה איזורית מטה בנימין ואח'

1

2

סוף דבר

3

25. לנוכח כל האמור, אני מחייב את הנתבעת 4 לשלם לתובע את הסכומים כדלקמן:

4

5

89,000 ₪.

א. גריעה מכושר השתכרות

6

40,000 ₪.

ב. נזק לא ממוני

7

5,000 ₪.

ג. הוצאות

8

5,000 ₪.

ד. עזרת זולת בעבר ולעתיד

9

139,000 ₪

סה"כ:

10

=====

11

12

לסכום זה יצורף שכר טרחת עו"ד בשיעור 20% ומע"מ, והוצאות משפט. הסכום

13

ישולם תוך 30 יום, שאם לא כן, הוא יישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד

14

ליום התשלום בפועל.

15

16

התביעה נגד נתבעים 1-3 נדחית. התובע ישלם לנתבעים 1-3 שכ"ט בסך 15,000

17

ש"ח ומע"מ וכן הוצאות משפט. סכום זה מהווה חלק מהוצאותיו של התובע

18

שעל הנתבעת 4 לשכותו בניגן כאמור לעיל.

19

20

ניתן היום, י"א כסלו תשע"ד, 14 נובמבר 2013, בהגדר הצדדים.

21

4

22

עבאס עאסי, שופט

23

24

25

26

27

28